

Gyvenimas

Laikraštis Prienų rajono ir Birštono krašto žmonėms
Nacionalinės rajonų ir miestų laikraščių leidėjų asociacijos narys

ISSN 1648-0392

9 771648 039035

Nr. 70 (10712) * 2024 m. rugsėjo 25 d., trečiadienis

Kaina – 0,97 Eur

Laba diena

Šiandien – mėnulio delčia. Saulė teka 7 val. 07 min., leisis 19 val. 14 min. Dienos ilgumas 12 val. 07 min.

Vardadieniai: šiandien – Budrė, Budrius, Budrys, Vaigina, Vaiginas, Vaiginė, Vaiginta, Vaigintas, Vaigintė, rytoj – Damijonas, Gražė, Gražina, Kipras, Kiprijonas, Kozmas, Vydenė, Vydenis, Vydė, Vydgailas, Vydgailė, Vydgina, Vydginas, Vydginė, penktadienį – Daugenė, Daugenis, Daugėlas, Daugilas, Kęsbartas, Kęsgailas, Kęsgilė, Kęsmantas, Kovaida, Kovaidas, Kovaldas, Kovaldė, Kovilas, Kovilė, Koviltas, Kovyda, Kovydas, Kovydė.
Rugsėjo 26 – Europos kalbų diena. Rugsėjo 27 – Pasaulinė turizmo diena. Lietuvos socialinių darbuotojų diena.

Šaulių pratybose – diversantai, riaušės, kiti ekstremalūs įvykiai...
2-8 p.

Folkloro kolektyvų sambūris Šilavote 3 p.
Kazimieras Skučas – laisvės kovotojas iš Veiverių krašto...
4-5 p.

Šonasydžio pilotas Edvinas Andriukevičius: „Driftas“ yra pojūčių sportas 5-8 p.
Asmeninis asistentas – ne slaugas, o draugas 6 p.

Lietuvos Metų mokytojos vardas – lituanistei Nijolei Servenikaitei

Švietimo, mokslo ir sporto ministerijoje išrinkti 2023-ųjų Metų mokytojai, Metų mokytojo premijos laureatai, tarp jų – ir Prienų „Žiburio“ gimnazijos lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja ekspertė Nijolė ŠERVENIKAITĖ.

Mokytoja jau daugiau nei dvidešimt metų rengia literatūros vadovėlius 9–12 klasei, bendradarbiauja atnaujinant ugdymo priemones.

N.Šervenikaitė inicijuoja ir koordinuoja mokinių gimtosios kalbos pasiekimų gerinimo programą mokykloje: rengia diagnostinius testus, diktantus, juos analizuoja su kolegomis ir mokiniais, teikia rekomendacijas tobulinti mokymosi sąlygas, rengia bandomųjų egzaminų užduotis.

Ji yra parengusi programą Gabiems vaikams, su šiais mokiniais dalyvavo Lietuvių kalbos instituto projekte rengiant mokinių rašto darbų bazę, skirtą įvairiems raštingumo, švietimo, pedagogikos ir kultūros raidos tyrimams.

Ypač daug dėmesio mokytoja skiria dalykų integracijai ir mokinių mokymuisi virtualiose aplinkose. Tai – ir kūrybiškumo ug-

dymo projektai, ir bendros pamokos su dailės, istorijos mokytojais, gimnazijos psichologe.

Mokytoja Nijolė Šervenikaitė didžiausiu savo laimėjimu įvardina mokyklą, kurią pati baigė ir dabar dirba, jubiliejui parengtą knygą „Žiburio gimnazijai – 100“, didžiuojasi prisidėjusi ir kuriant filmą apie gimnazijos istoriją.

Už profesinę veiklą, kūrybinę iniciatyvą, mokinių pasiekimus mokytoja ne kartą yra apdovanota ir Prienų rajono savivaldybės, ir Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos, Seimo padėkos raštais.

Parengta pagal ŠMSM informaciją

„Mes negalime visi daryti didelių dalykų. Bet mes galime daryti mažus dalykus su didžiule meile.“
(Motina Teresė)

Brangūs socialiniai darbuotojai,

noriu nuoširdžiai Jums padėkoti už kasdienį neįkainojamą darbą. Jūsų atsidavimas, rūpestis ir gebėjimas išgirsti kiekvieną, kuris ateina į Jūsų gyvenimą, yra tikroji jėga, keičianti pasaulį. Jūs esate tie, kurie supranta, kad didžiausi pokyčiai prasideda nuo mažų, tačiau nuoširdžių darbų. Ačiū Jums.

Sveikindamas Socialinių darbuotojų dienos progą linkiu, kad Jūsų širdys visada būtų pilnos meilės, atjautos ir gerumo, o Jūsų pastangos – pripažintos ir vertinamos.

Prienų rajono savivaldybės meras *Alvydas Vaicekauskas*

Prienuose atidarytas humanitarinis punktas

Rugsėjo 19 d. Prienuose atidarytas Lietuvos Raudonojo Kryžiaus draugijos humanitarinis punktas. Jis įsikūrė Kauno g. 1A pastate, kuriame patalpas panaudai suteikė Savivaldybė.

Prienų humanitarinis punktas dirbs kas antrą pirmadienį nuo 10.00 iki 16.00 val. Dėl papildomos informacijos galima kreiptis į LRK savanorių koordinatore Ugnę, tel. +37062635139.

Šiuo metu Prienų krašte dirba šeši draugijos savanoriai. Prieniečiai kviečiami prisijungti prie savanorių komandos.

Lietuvos Raudonasis Kryžius teikia pagalbą žmonėms, atsidūrusiems krizinėse situacijose, kai dėl gaisro, stichinės ar asmeninės nelaimės, ligos, negalios gyventojai patys nebegali patenkinti savo arba šeimos narių būtinųjų poreikių.

Lietuvos Raudonojo Kryžiaus Organizacijos Prienų humanitarinis punktas. Nuotrauka iš www.prienai.lt

Nutikus nelaimei, dėl kurios prireikia humanitarinės pagalbos daiktai ar drabužiai, konsultacijos, psichologinės pagalbos, gyventojai kviečiami skambinti ir

trumpuoju humanitarinės pagalbos numeriu 111 – LRK darbuotojai ir savanoriai suteiks humanitarinę pagalbą.

Folkloro kolektyvų sambūris Šilavote

Šilavoto folkloro grupė „Akacija“ švenčia 30 metų kūrybinės veiklos sukaktį.

Skaitkite 3 p.

Teikia socialines paslaugas į namus Birštone ir Dienos socialinės globos paslaugas namuose Prienų rajone senjorams ir asmenims, turintiems negalią. Daugiau informacijos tel. 86 06 87475 arba www.nuosirdusrupestis.lt

Aukščiausios rūšies pavasarinėmis kainomis

Akmens anglis – palaida ir fasuota.
Pjuvenų briketai – beržo, uosio.
Durpių briketai – didmaišiuose.
Medžio ir durpių granulės – fasuotos.
Atvežame.

GRASTA Tel. 8 687 36216
Kęstučio g. 97, Prienai

„Gyvenimas“
– laikraštis
Jums ir apie
Jus!

Patvirtinta nauja žvyrkelių programa: neasfaltuotų kelių beliktų penktadalis

Susisiekimo ministerija praneša pritarusi naujai AB „Via Lietuva“ parengtai ir patvirtintai valstybinės reikšmės kelių su žvyro danga asfaltavimo programai. Ją sudaro beveik 750 km žvyrkelių, bendra programos vertė siekia 425 mln. Eur. Ministerijos teigimu, naujos programos sudarymo procese aktyviai dalyvavo ir šalies savivaldybės.

„Dabar neasfaltuotų valstybinių kelių Lietuvoje yra apie 25 proc., o įgyvendinus šią programą, jų turėtų likti apie penktadalį. Lėšų asfaltuoti valstybinius žvyrkelius, priklausomai nuo bendro kelių finansavimo, gaus visos savivaldybės, darbai numatyti 193 kelio ruožuose visoje šalyje. Džiaugiuosi, kad, rengiant programą, intensyviai vyko bendradarbiavimas su savivaldybėmis, o sprendžiant dėl konkrečių žvyrkelių asfaltavimo parinkimo savivaldybėms suteiktas didesnis svoris, nei buvo iki šiol“, – sakė susisiekimo ministras Marius Skuodis.

Pranešime žiniasklaidai rašoma, kad naujoji žvyrkelių asfaltavimo programa buvo rengiama pagal atnaujintą ir patobulintą metodiką. Remiantis ja, į programą įtraukti tik socialiniu ir ekonominiu požiūriu atsiperkantys kelių ruožai.

Šis kriterijus įvertintas atsižvelgiant į kelio intensyvumą, jo teritorijoje esančias mokymosi įstaigas ar įmones, gyventojų skaičių ir pan. kriterijus.

„Via Lietuva“ generalinio direktoriaus **Mariaus Švaikausko** teigimu, į šios programos sudarymo procesą buvo įtrauktos ir šalies savivaldybės. Jų atstovai atliko savo teritorijoje esančių ir socialiniu bei ekonominiu požiūriu atsiperkančių kelių su žvyro danga reitingavimą, taip užtikrinant racionalų ir tinkamai apgalvotą ribotų lėšų panaudojimą.

Iki spalio vidurio planuojama patvirtinti ir rekonstruotinių, ir remontuotinių rajoninių

kelių ruožus, kurie bus papildomai įtraukti į žvyrkelių programos apimtį.

Rekonstruotinių ir remontuotinių kelių ruožai šioje programoje sudarys papildomus 95 km. Kartu ir kelių su žvyro danga ruožais, per visą programos laikotarpį bus sutvarkyta beveik 850 km valstybinės reikšmės rajoninių kelių.

Naujos žvyrkelių asfaltavimo programos vykdymo greitis bei apimtys priklausys nuo kasmet skiriamo Kelių priežiūros ir plėtros biudžeto lėšų sumos.

Praėjusios programos vykdymo metu 2018–2024 metais visoje šalyje buvo išasfaltuota daugiau kaip 1400 km valstybinės reikšmės žvyrkelių. Šių darbų kaina siekė 522,6 mln. Eur. Šiuo metu Lietuvoje iš viso yra daugiau nei 5 tūkst. km kelių su žvyro danga. Siekiama, kad iki 2035 m. valstybinės reikšmės kelių su žvyro danga dalis turi sudaryti ne daugiau kaip 18,31 proc. bendro valstybinės reikšmės kelių ilgio.

Parengta pagal Susisiekimo ministerijos pranešimą

Asfaltavimui parinkti penki Prienų rajono žvyrkelių ruožai

Į patvirtintos Kelių programos kelių su žvyro danga asfaltavimo eilę įtraukti penki Prienų rajono kelių ruožai. Aukščiausias prioritetas skirtas rajoniniam keliui **Balbieriškis–Jiestrakis–Plutiškės**, kuris reitinge yra aštuntas ir bus asfaltuojamas pirmajame programos etape (3,399 km atkarpa). Rajoninis kelias **Rokeliai – Vaintrakis – Pakuonis** į eilę įtrauktas 61 numeriu, asfaltavimo darbai jame bus pradėti programos antrajame etape (2,328 km atkarpa). Kelias **Balbieriškis–Žagariai–Kirmėliškės** pagal darbų eiliškumą atsidūrė 141 vietoje, trečiame programos etape (1,233 km). Kelias **Jieznas – Nibriai** (4,139 km) bus tvarkomas ketvirtame programos etape, o kelias **Šventininkai – Kalviai – Stakliškės** (0,848 km) – paskiausiai.

Kaip šią Kelių programą vertina Prienų rajono savivaldybės atstovai? Ar, ją sudarant, buvo atsižvelgta į vietos gyventojų lūkesčius, Prienų rajono savivaldybės sudėliotus prioritetus?

Dėl komentaro „Gyvenimo“ redakcija kreipėsi į Prienų rajono savivaldybės vicemerę, Kelių priežiūros ir plėtros programos finansavimo lėšų, skirtų savivaldybės vietinės reikšmės keliams ir gatvėms tiesti, rekonstruoti, taisyti (remontuoti), prižiūrėti ir saugaus eismo sąlygoms užtikrinti, paskirstymo komisijos pirmininkę **Juratę ZALSKIENE**.

Savivaldybės atstovės teigimu, „2024 m. sausio mėn. Prienų rajono savivaldybė (kaip ir visos kitos savivaldybės) gavo akcinės bendrovės „Via Lietuva“ (tuo metu dar buvusi AB Lietuvos automobilių kelių direkcija) raštą dėl kelių su žvyro danga asfaltavimo programos vertinimo Savivaldybėje. Prie rašto buvo pridėtas priedas su jau AB „Via Lietuva“ atrinktais ir reitinguotais penkiais neasfaltuotų valstybinės reikšmės kelių ruožais, kuriuos Savivaldybei buvo pavesta papildomai reitinguoti. Mūsų komisija organizavo valstybinės reikšmės neasfaltuotų valstybinės reikšmės kelių ruožų papildomą reitingavimo darbą. Atidžiai buvo išanalizuotas kiekvienas pateiktas žvyrkelių ruožas. Buvo įvertinta, kiek kiekvienas

objektas turės svarios teigiamos įtakos vietos gyventojams, Savivaldybės teritorijoje esančioms institucijoms ir įmonėms, bendrovėms, švietimo įstaigoms, medicinos centrams ir kt.

Žinoma, yra smagu, kad Prienų rajono savivaldybės visi penki reitinguoti kelių ruožai yra šiame sąrašo, kai tuo tarpu vidutiniškai galėjo patekti po tris ruožus iš kiekvienos savivaldybės. Manau, prie to prisidėjo mūsų nuolatinis bendravimas su AB „Via Lietuva“ atstovais. Tačiau kiek liūdna, kad pačioms savivaldybėms neleido parinkti kelių bei pačioms sureitinguoti, nes pastabų mes turėjome. Sakykime, kelias **Rokeliai–Vaintrakis–Pakuonis** tikrai turėtų būti aukščiau nei 61 darbų sąrašo vietoje.

Kaip bus planuojami darbai, sunku pasakyti, nes viskas priklausys nuo valstybės skiriamą finansavimo 2025 m., nes 2024 m. lėšų tokiems darbams nebuvo skirta. Kelias **Balbieriškis–Jiestrakis–Plutiškės** patenka į pirmąjį programos etapą, todėl tikėtina, kad asfaltavimo darbai bus greitesni, o kiti Prienų rajono savivaldybėje reitinguoti žvyrkeliai atitinkamai numatyti asfaltuoti 2-5 programos etapuose.

Savivaldybė tikrai domėsime AB „Via Lietuva“ planavimo ir darbų eiga ir apie ją informuosime savo gyventojus.“

Galia būti ir veikti

Šaulių pratybose – diversantai, riaušės, kiti ekstremalūs įvykiai...

Praėjusį savaitgalį Prienų rajono ir Birštono savivaldybėse vykusios Vytauto Didžiojo šaulių 2-osios rinktinės organizuotos praktinės kompleksinės pratybos „Tauras 2024“ prasidėjo sveikinimais ir linkėjimais Birštono J. Basanavičiaus aikštėje. Juos išsakė LŠS vado pavaduotojas plk. lt. Gediminas LATVYS, Vytauto Didžiojo šaulių 2-osios rinktinės vadas ats. kpt. Vytautas ŽYMANČIUS. Pussūmis naujų šaulių prisiekė būti ištikiems Lietuvos valstybei, negailint jėgų ir gyvybės ginti, saugoti jos Nepriklausomybę, teritorinį vientisumą, konstitucinę tvarką. Juos palaimino kunigas **Vaidotas LABAŠAUSKAS** ir prašė Dievo šiems broliams ir sesėms suteikti ryžto ir drąsos atliekant šaulio pareigą.

Po atidarymo – į Naująją Ūtą

Pasibaigus atidarymo iškilimams, žiniasklaidos atstovai buvo pakviesti į Naująją Ūtą stebėti pratybų. Čia turėjo vykti „riaušės“ ir diversantų „išpuolis“.

Visi keliai į miestelį buvo kruopščiai saugomi, tad į buvusios mokyklos pastatą, kuriame buvo įsikūrę šauliai, patekti nebuvo paprasta. Praleido. Mokykla uždaryta – mažai vaikų, bet ne tuščia – vietos moterys ateina į jogos užsiėmimus. Nustebino puikiai įrengtos, tvarkingos, išklotos naujoviška danga sporto aikštelės. Žvilgsnį traukė lauko virtuvė. Čia smagiai klegėdamas plova virti ruošėsi garbaus amžiaus šaulių būrelis, tarp jų – ir neįgaliųjų vėžimėlyje sėdinti šaulė. Antrą valandą pratybos prasidėjo: atsikridęs sraigtasparnis MI-8 išlaipino „diversantus“, kurie nuskuodė į miškelį, bet buvo sugauti ir areštuoti. „Sužeisti“ keli šauliai, jiems suteikta skubi pagalba.

Laukiam riaušių. Buvom perspėti būti drausmingiems, nelandžioti, kur nereikia, nes galim nukentėti. Staiga iš už mokyklos kampo su plakatais išlėkė agresyviai nusiteikusių jaunuolių būrelis. Sūkaudami jie reikalavo mero ir stengėsi patekti į pastatą. Nepavyko, šaulių buvo nustumti toliau. Į pagalbą atskubėjus Viešo saugumo tarnybai, panaudojus vandens sroves, riaušinininkai buvo išvaikyti. Netikėtai iš sukrautų medinių padėklų pakilo ugnies liežuviai, bet juos greit numalšino atskubėję gaisrininkai.

Pratyboms vadovavo Vytauto Didžiojo šaulių 2-osios rinktinės vado pavaduotojas ats. kpt. **Valdas Pempė**. Paklaustas, kaip vertina šaulių veiksmus, atsakė: „Visuomet galima geriau, bet tam ir mokomės“. Pratybas stebėjo ir grupelė Naujosios Ūtos gyventojų. Vienas vyras piktinosi, kad, vaikant riaušinininkus, sunkiasvorė karinė technika sugadino sporto aikštelių dangą. Ištis, ji atrodė

Vytauto Didžiojo šaulių 2-osios rinktinės vado pavaduotojas ats. kpt. **Valdas Pempė**.

apgailėtina. Kitą dieną gerb. V. Pempės paklausiau, ar bus sutvarkyta danga? Jis atsakė, kad jau sutvarkė.

Po poros savaitių – į Alytų

Uždarymas sekmadienį vyko Prienų Laisvės aikštėje, į kurią susirinko beveik visi pratybose dalyvavę šauliai – daugiau nei pusė tūkstančio.

– Noriu, kad ir kitą kartą dalyvaudumėte pratybose. Tam turime ruoštis, o mūsų pasiruošimas tegul atbaudo visas negandas. Žinau, kad niekas jūsų čia varu nevaro, todėl didžiulė pagarba ir acū jums, – susirinkusiesiems dėkojo Vytauto Didžiojo šaulių 2-osios rinktinės vadas ats. kpt. Vytautas Žymančius.

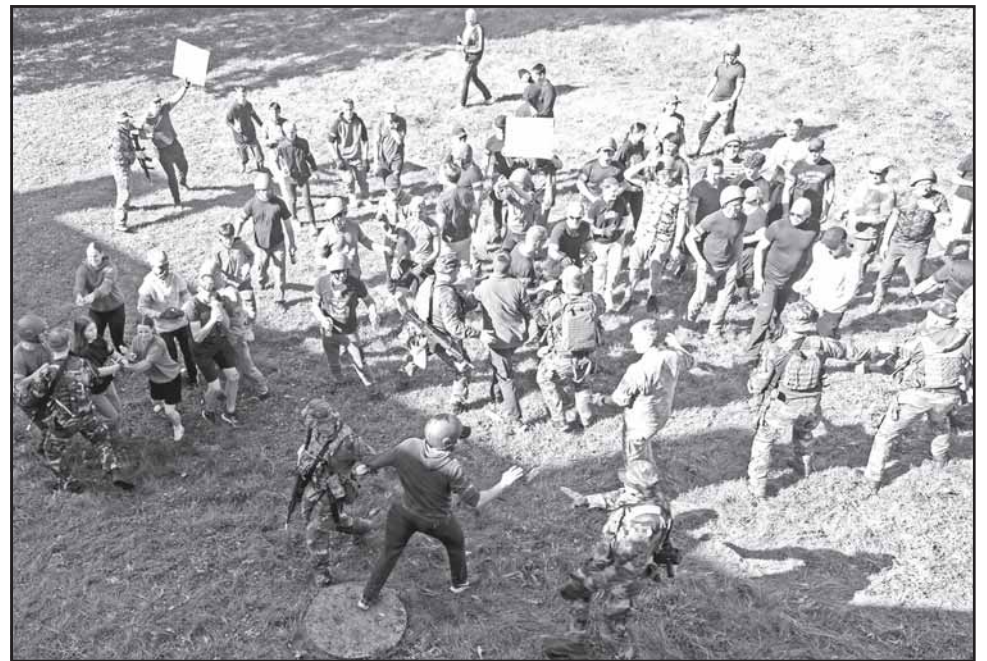
Kaip žinia, pratybos vyksta pagal skirtingus lygmenis: skyriaus, būrio, kuopos. Kartą per metus organizuojamos šaulių rinktinės pratybos. Birštono ir Prienų savivaldybėse organizuotose pratybose dalyvavo šauliai iš visų Kauno rinktinės padalinių. Tokios pačios pratybos už kelių savaitių vyks Alytuje, paskui – Klaipėdoje ir kitur. Pagrindinės lapkričio 8–9 dienomis numatytos **Kaišiadoryse**.

„Noriu būti naudingas“

Smalsu buvo sužinoti, kodėl žmonės tampa šauliais? Pirmiausia to paklausiau su žiniasklaida bendravusios ir daug mums padėjusios LŠS Komunikacijos skyriaus vedėjos **Aušros Garnienės**.

– Esu žurnalistė. Su šauliais susipažinau 2002 metais, atsitiktinai atėjusi dirbti Lietuvos šaulių sąjungos žurnalo „Trimitas“ redaktore. Atėjau tiesiog dirbti, bet jie mane taip įtraukė, kad kitaip negaliu. Šaulio priešaiką daviau gerokai vėliau, nors niekada nebuvau nutolusi nuo šios veiklos, net ir nedirbdama „Trimite“. Tapau šaule, nes man yra priimtinas šaulio modelis – gali būti naudingas Tėvynei tuo, kuo gali, piliečiu,

(Nukelta į 8 p.)

Neapibrėžtos kultūros erdvės

Folkloro kolektyvų sambūris Šilavote

Žodyje folkloras telpa tauta ir jos išmintis. Per žodžio, muzikos ir judesio meną pažįstame lietuvių tapatybę, savo šalies kultūrą ir jos tradicijas. Lietuviai daina, lyg šaltinio vanduo, kuris atgaivina, nuskaidrina sielą ir suteikia jėgų.

Rugsėjo 14 d. Šilavoto Davatkyne vyko folkloro kolektyvų sambūris „Žydi klesčia radastėlė“, skirtas Dainų šventės metams ir folkloro grupės „Akacija“ kūrybinės veiklos 30-mečiui. Šis jubiliejus buvo ne tik proga paminėti šią gražią sukaktį, bet ir suburti etninės kultūros ir dainų švenčių tradicijas puoselėjančius kolektyvus iš Balbieriškio, Ašmintos, Pakuonio, Plutiškių, Skriaudžių ir Šilavoto.

Sambūrį pradėjo jubiliejų švenčianti folkloro grupė „Akacija“ (vad. Saulė Blėdienė). Pasakojimai apie kolektyvo kūrybinę veiklą persipynė su liaudies dainomis, mielais ir šiltais prisiminimais. Kolektyvo kūrybinę veiklą priminė ir fotografijų paroda, kurioje įamžintos akimirkos iš įvairių renginių, švenčių, festivalių, susibūrimų. Jubiliejaus proga kolektyvo narė Lina Žeimiene sukūrė ir pagamino folkloro grupės „Akacija“ vėliavą.

Folkloro grupę „Akacija“ 30 metų kūrybinės veiklos sukakties proga sveikino Prienų rajono savivaldybės vicemerė Jūratė Zailskienė, Kultūros ir turizmo skyriaus

vedėjas Rimantas Šiugždinis, linkėdami ilgą gyvavimo metų, gražių ir prasmingų darbų. Už aktyvų ilgametį dalyvavimą kolektyvo veikloje, tradicijų ir tautiško puoselėjimą, savivaldybės mero Alydo Vaicekausko padėkos buvo įteiktos Danutei Liorentienei, Vytautui Petraškai, Aldonai Marčiulaitienei, Kristinai Matusevičienei, Kazei Dabrišienei ir vadovei Saulei Blėdienei. Prienų kultūros ir laisvalaikio centro direktorė Virginija Naudžiūtė už nuoširdų ir aktyvų dalyvavimą kolektyvo veikloje, meilę dainai ir savo krašto tradicijų puoselėjimą padėkas įteikė Vilijai Keršienei, Jurgitai Povilaitytei, Linai Žeimienei ir Nijolei Spūdienei.

Daug nuoširdžių ir gražių sveikinimo žodžių išsakė Šilavoto seniūnijos seniūnė Nerina Pikčilingienė, PKLC direktorės pavaduotoja Ligita Gediminienė, Prienų rajono savivaldybės tarybos narys Jovydas Juocevičius, Šilavoto Davatkyne muziejininkė Danguolė Lincevičienė, bendruomenių atstovai.

Gražiausias dalykas žmogaus gyvenime – draugystė su kitais žmonėmis. Miela ir

smagu, kad sambūryje „Žydi klesčia radastėlė“ dalyvavo kolektyvo bičiuliai: Balbieriškio kultūros ir laisvalaikio centro folkloro ansamblis „Dūmė“ (vad. Dalė Zagurskienė), Ašmintos laisvalaikio salės folkloro grupė „Ošvenčia“ (vad. Rima Vilkienė), Pakuonio laisvalaikio salės folkloro grupė „Obelėlė“ (vad. Renata Žibienė), Kazlų Rūdos savivaldybės Kultūros centro Plutiškių kultūros namų folkloro ansamblis „Vabalkšnė“ (vad. Žibutė Labutienė), Veiverių kultūros ir laisvalaikio centro Skriaudžių ansamblis „Kanklės“ (vad. Ramunė Balčiūnienė). Skambėjo melodingos liaudies

dainos ir muzika, liejosi nuoširdūs sveikinimai ir linkėjimai. Sambūrį vainikavo visų bendrai sudainuota lietuvių liaudies daina „Žydi klesčia radastėlė“.

Etinė kultūra – viena iš ryškiausių mūsų kultūros spalvų. Ji kaip oras supa mus ir yra mumyse pačiuose. (N. Vėlius). Nuoširdžiai dėkojame visiems folkloro sambūrio dalyviams, svečiams, bičiuliams. Buvo jauku, šilta, lūpų neapleido šypsena ir gražiausi žodžiai.

Saulė Blėdienė

Šilavoto laisvalaikio salės kultūrinų renginių organizatorė

Pristatė knygą „Saulius Siparis. Fortūna, kekše!“

Rugsėjo 12 d. Prienų Justino Marcinkevičiaus viešojoje bibliotekoje vyko Jurgitos Lieponės knygos „Saulius Siparis. Fortūna, kekše!“ pristatymas. Dalyvavo Lietuvos kino ir teatro aktorius Saulius Siparis.

Su bibliotekoje susirinkusiais skaitytojais aktorius dalinosi prisiminimais, kurie – labai spalvingi, kaip ir visas jo gyvenimas. Susirinkusieji klausėsi Sauliaus Sipario pasakojamų, į knygą „Fortūna, kekše!“ patekusių istorijų apie išgriautas sienas Aklųjų kombine, karjerą Holivude, bandelių verslą, „kekšę fortūną“, kuri arba atsisuka veidu, arba atsuka nugarą. Knygos pavadinimas tikriausiai daugelį suintrigavo, tačiau, anot svečio, tai Šekspyro frazė, kuri jam patinka. „Tikrai buvo akimirku, kai Fortūna atsukdavo veidą, bet buvo ir taip, kad sėdžiu ir verkiu. Ir nesuprantu kodėl... Galiausiai, ta Fortūna man atsisuko ne karjeroje, bet mano gyvenimo teatre. Dabar esu laimingas, gyvenu šia akimirka ir jaučiu pilnatvę, nes šalia brangus žmogus. Fantastiškas jausmas ir gėris“, – kalbėjo Saulius Siparis.

Susitikimas prabėgo akimirksniu, tačiau klausytis aktoriaus deklamuojamų eilių norėjosi dar ir dar... Po susitikimo su skaitytojais aktorius dar atrado laiko

pabūti Justino Marcinkevičiaus memorialiniame kambaryje, apžiūrėjo bibliotekos parengtą kilnojamąją parodą „Justinas Marcinkevičius. Nuo ištakų iki šiandienos“, Justino Marcinkevičiaus kiemelį prie jo vardo bibliotekos, kur gėrėjosi grafikos darbu – poeto portretu, kuris ne tik puošia biblioteką, bet ir, anot aktoriaus, „yra Jūsų paminklas“.

Prienų Justino Marcinkevičiaus viešosios bibliotekos informacija

2024 M. RUGSĖJO 30 D. 14:00 VAL.
PRIENŲ KRAŠTO MUZIEJUJE

**NEMOKAMA EDUKACIJA SENJORAMS
„PRAVĖRUS KALBOS SKRYNELE“**

EDUKACIJA SKIRTA SENJORŲ SAVAITEI

RENGINIŲ METU BŪS FOTOGRAFUOJAMA IR FILMUOJAMA

MAJALABIS GELUPIS | kultura.com | GERA PRIENUOSE LT

Gyvenimą kuriame patys. Galia būti ir veikti

MRF
MEDIJŲ RĖMIMO FONDAS

Antanui Šapalui – 100!

Chemikas, inžinierius, visuomenės veikėjas, ilgametis ateitininkų sąjungos vadovas Antanas Šapalas gimė 1914 metais rugsėjo 16 dieną Vartų kaime, tuometiniame Prienų valsčiuje, Marijampolės apskrityje. Pakrikštytas Prienų Kristaus Apsireiškimo bažnyčioje.

Mokėsi Prienų „Žiburio“ gimnazijoje. Katalikiškoje privačioje Prienų „Žiburio“ gimnazijoje buvo klotami solidarumo ir bendruomeniškumo pamatai. Moksleiviai ugdomi lietuviybės ir katalikybės dvasia. Dar besimokydamas Prienų „Žiburio“ gimnazijoje Antanas Šapalas dirbo Moksleivių ateitininkų sąjungos centro valdyboje. Gimnaziją A. Šapalas baigė 1934 metais, buvo 10-osios abiturientų laidos abiturientas.

Baigęs gimnaziją, tais pačiais metais įstojo į Kauno Vytauto Didžiojo universitetą, Technikos fakultetą, kuriame studijavo chemiją. Studijuodamas jis taip pat dirbo studentų ateitininkų „Grandies“ korporacijos vadovybėje.

Ir mokydamasis gimnazijoje, ir studijuodamas universitete Antanas Šapalas buvo giliai religingas, karštas Lietuvos patriotas. Pritarė ir dalyvavo suvalkiečių streike, o 1940 m. nusprendė nebalsuoti sovietų valdžios surengtuose marionetiniuose Liaudies Seimo rinkimuose, už tai buvo sulaikytas. Tais

pačiais metais atskiru memorandumu protestavo okupacinei valdžiai prieš moksleivių religinį persekiojimą. Sovietų okupacijai prasidėjus, A. Šapalas perorganizavo slapta veiklai visą Moksleivių ateitininkų sąjungą.

Vokiečių okupacijos metais Antanas lygiai taip pat aktyviai dalyvavo ir antifašistinėje veikloje. Organizavo, leido ir platino laikraštį „Laisvės žvalgas“, slėpė ir platino nelegalius laikraštėlius ir proklamacijas.¹

1941 m. buvo vienas iš Lietuvos fronto veiklos organizatorių, ruošė moksleivius sukilimui. Nuo 1942 metų pradžios dirbo Lietuvių fronto spaudos ir informacijos skyriuje ir „Kęstučio“ kovos dalinių ryšininku Prienų apylinkėse. Buvo aktyvus spaudos bendradarbis. Rašė straipsnius leidiniams „Į Laisvę“, „XX amžius“, „Ateitis“, „Studentų Dienos“.

1944 metais, sausio mėnesį, vokiečių gestapas suėmė A. Šapalą. Kauno saugume jis kurį laiką tardytas, žiauriai kankintas, vėliau

Antanas Šapalas, „Žiburio“ gimnazijos abiturientas.

laikytas Tilžės kalėjime. Tų pačių metų vasarį Antanas Šapalas išsiunčiamas į Štuthofio koncentracijos stovyklą, kur paskiriamas į mirtininkų kambarį. Stovykloje prasidėjus šiltinės epidemijai, Antanas slaugė sergančiuosius, nukentėjusiuosius, dalinosi su jais maistu.

Iki pat gyvenimo pabaigos XX a. tikėjimo liudytoja, bažnyčios martirologo² sąrašo kankinį Antaną Šapalą likti ištikimam evangelinėms tiesoms įkvėpė gyvosios dvasios sąjūdžio pradininkas, didysis krikščioniškojo pasaulio demokratas, profesorius Stasys Šalcauskis, kuris išsiskyrė idealistiniu mąstymu.

Antanas, užsikrėtęs šiltine, mirė 1945 metų balandžio 19 die-

A. Šapalas su studentais ateitininkais. Antanas – viršuje iš kairės pirmas, viduryje – kun. E. Simaška.

na. Lenkų kunigai už neaprėpiamą Šapalo pasiaukojimą globojant nelaimingus, sergančius ir kenčiančius lagerio draugus: lenkus, lietuvius, žydus, rusus – sutiko Pucko kapinėse, Lenkijoje jį palaidoti šalia kito Dievo tarno, kankinio kunigo Alfonso Lipniūno.

Laidotuvių dieną Pucko kapinėse prie Šapalo kapo duobės stovėjo nedidelis būrelis išvargusių, sunykusių, ligų, bado ir nelaimių iškankintų įvairių tautybių žmo-

nių. Kelios moterys ypač gaudžiai verkė – tai buvo žydės, kurias Antanas Šapalas, pats būdamas visai nusilpęs, išslaugė ir išgelbėjo nuo mirties.

Prasidėjus Lietuvos atgimimui, 1989 m. arkikatedros klebono, monsinjoro Kazimiero Vasiliausko raginimu Antano Šapalo palaikai parvežti į Lietuvą ir perlaidoti Prienų miesto senosiose kapinėse prie kaunaininko, „Žiburio“ gimnazijos direktoriaus F. Martišiaus kapo.

Rengiant straipsnį buvo remtasi informacija:

<https://www.lrt.lt/mediateka/irasas/2000097580/prisikelimo-liudytojais-pasaulietis-antanas-sapalas-siauciant-siltinei-krikscioniskai-paaukojogyvybe> [Žiūrėta 2024 - 09 - 12].

https://web.archive.org/web/20091126041456/http://vilkaviskis.lcn.lt/apie/asmenybes/xxitikejimo/#_sapalas [Žiūrėta 2024 - 09 - 12].

Žmonės ir darbai. Prienų krašto šviesuoliai. Sud. Antanina Aleknavičienė. 2007 m.

Parengė Svaja Gudžiūnienė
Prienų krašto muziejaus vyr. muziejininkė

Kazimieras Skučas – laisvės kovotojas iš Veiverių krašto...

Veiverių krašto žemė užaugino ir šaliai padovanojo ne vieną Lietuvos tautinio atgimimo dalyvį, nepriklausomybės kovų savanorį, laisvės kovotoją. 1894 m. kovo 13 d. Veiverių valsčiuje, Mauručiuose, gimė Kazimieras Skučas – Lietuvos visuomenės veikėjas, generolas, paskutinis nepriklausomos Lietuvos vidaus reikalų ministras. Kalbinu žurnaliste Virginiją Skučaitę, generolo Kazimiero Skučo dukterėčią.

– Paminėkit, prašau, svarbiausius įvykius jo biografijoje iki lemtingų 1940 metų...

– Kazimieras Skučas gimė gausioje ūkininko šeimoje. Jis – vyriausias iš šešių brolių ir trijų seserų. Baigęs Veiverių mokytojų seminariją, studijavo Peterburgo mokytojų institute, bet 1915 m. buvo pašauktas į rusų kariuomenę ir išsiųstas į Čiugujevo karo mokyklą Ukrainoje. Netrukus vedė Stefaniją Mariją Bagdonaitę. Po metų jaunas praporščikas pasiūstas į Rumunijos frontą, ten jam suteiktas aukštesnis karininko laipsnis.

1918 m. vasarą drauge su pirmuoju lietuvių ešelonu grįžo į Lietuvą. Dauguose bei Alytuje su bendraminčiais organizavo milicijos būrius, po metų stėjo savanoriu į Lietuvos kariuomenę. Baigęs Aukštesniųjų kariuomenės viršininkų kursus, gabus karininkas sparčiai kilo karjeros laiptais – nuo Alytaus ir Marijampolės apskričių komendanto Nepriklausomybės kovose iki ypatingųjų reikalų karininko prie Krašto apsaugos ministerijos 1934 m.

Plk. K. Skučas 1934 m. paskir-

tas Lietuvos karo atašė Maskvoje, po ketverių metų tarnybos SSRS, grįžus į Lietuvą, jam suteiktas brigados generolo laipsnis.

1939 m. paskirtas vidaus reikalų ministru.

– Kokie 1940 metų įvykiai nulėmė tragišką generolo likimą?

– Kai pagal savitarpio pagalbos su SSRS sutartį Lietuva atsiėmė Vilnių ir dalį jo krašto, buvo priversta išileisti Trojos arklį – daugiau kaip 20 tūkst. raudonarmiečių. Tai buvo grobuoniško Maskvos plano – įjungti Lietuvą į SSRS sudėtį – pradžia.

Imta kaltinti Lietuvą antisovietine politika, ieškoti priekabių, siųsti į šalį karinės žvalgybos gruputes. Nariai SSRS pasiuntinybėje Kaune persirengdavo vietinių žmonių drabužiais ir, pasidalinę mažomis grupelėmis, siekė užimti apskričių policijos nuovadas. 1940 m. gegužę SSRS apkaltino Lietuvą, kad jos saugumo organai pagrobė kelis sovietų įgulų karius, o vieną, siekiant išgauti karines paslaptis, net nužudė. Lietuva teisiškai įrodė, kad tai melas, tačiau Maskva to nepaisė – apkaltino

Brigados generolas K. Skučas.

vidaus reikalų ministrą K. Skučą ir Saugumo departamento direktorių Augustiną Povilaitį raudonarmiečių grobimu ir žudymu. 1940 m. birželį šie pareigūnai buvo priversti atsistatydinti; reikalauta juos suimti ir teisti.

Lietuvos vyriausybė įvykdė 1940 m. birželio 15-osios ultimatumo Lietuvai reikalavimus. K. Skučą su A. Povilaičiu suėmė sava Vyriausybė, naiviai tikėdama, kad, įvykdžius ultimatumo reikalavimus, pavyks išsaugoti Lietuvą. Deja, 1940 m. liepos 21-ąją šalyje paskelbta sovietų valdžia; pareigūnai traukiniu išvežti į Maskvą, į NKVD irštva Liubiankoje. Dėdė sušaudytas pamaskvėje 1941 m. liepos 3-iają.

– Jūs su Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo

Mauručiuose, K. Skučo giminės vietoje, 2016 m. atidengtas paminklinis akmuo.

centro Specialiųjų tyrimų skyriaus vedėju, istoriku Rytu Narvydu kelis kartus vyko į Maskvą ieškoti K. Skučo pėdsakų. Ką pavyko sužinoti, ką atskleidė jūsų tyrimai?

– Padedant Maskvos „Memorialo“ (dabar jau sunaikinto) atstovams, buvusiame specialiajame NKVD objekte „Komunarka“ radome apytikrę ne tik K. Skučo, bet ir kitų nepriklausomos Lietuvos aukštųjų pareigūnų užkasimo vietas, iš ten į Lietuvą parvežėm žemių. Dalis jų kapsulėje užkastos Mauručiuose K. Skučui įrengtame (Nukelta į 5 p.)

Gen. K. Skučo dukterėčia Virginija Skučaitė.

Talentus atrandame kasdien

Šonaslydžio pilotas Edvinas Andriukevičius: „Driftas“ yra pojūčių sportas

Šonaslydis (angl. drift) – vairavimo būdas, kurio tikslas priversti automobilį slysti šonu tam tikra trajektorija, kuo didesniu greičiu.

Svylančios padangos, žaibiškas greitis ir sprendimų priėmimai akimirksniu, būtent taip atrodo šonaslydžio piloto Edvino ANDRIUKEVIČIAUS lenktynių diena. Iš Prienų krašto kilęs vaikas jau metus varžosi šonaslydžio „Street“ lygoje. 22-ųjų Edvinas – šį vairavimo meną įvaldęs lenktynininkas, kuris savo gebėjimus artimoje ateityje tikisi perkelti ir į profesionalųjį sportą.

– Iš kur kilo Jūsų susidomėjimas šonaslydžiu?

– Viskas prasidėjo prieš kokius 4–5 metus. Apie šį sportą daugiau pradėjau domėtis „YouTube“ platformoje ir kitose socialinėse medijose. Žmonės pradėjo kelti turinį apie šį sportą, nes jis Lietuvoje nebuvo ypač populiarus. Pamačiau, kad tai labai įdomu, nes šonaslydis nėra įprastas automobilio valdymas.

– Kada pradėjote lenktyniauti? Kokie Jūsų tikslai šiame sporte?

– Prieš ketverius metus. Mano tikslas yra palaipsniui kilti aukšty. Žemiausia lyga yra „Street“, aukštesnės – „Semi-Pro“ ir „Pro“ lygos. Kiekvieną žingsniu siekiu vis labiau artėti prie podiumo, tobulinti važiavimo trasoje stilių iki tokio lygio, kad podiumas būtų kuo dažnesnis. Kai taip nutiks, ketinu įsigyti kitą automobilį, kuris leistų man dalyvauti aukštesnėse lygose.

– Koks pasiruošimas buvo reikalingas prieš pradėdamas?

– Norint paprasčiausiai išvažiuoti į trasą, užtenka virinto diferencialo (virintas reduktorius – važiuoklės komponentas, kuris leidžia ratams sukis vienu greičiu, – aut.p.) ir galiniais ratais varomo automobilio. Taip pat reikia emocinio pasiruošimo, nes pirmą kartą išvažiuojant į trasą, jei niekada nebando „drifto“, apima visiškai naujas jausmas. „Driftas“ yra pojūčių sportas, todėl vairuodamas turi jausti automobilį.

– Kokios emocijos kyla varžybų metu?

– Prieš startą jaučiu jaudulį, bet kai tik užsidega žalia šviesa ir nuspaudžiu akseleratorių, visos mintys dingsta ir tiesiog fokusuojusi į trasą.

– Kaip atrodo lenktynių diena?

– Labai ankstyvas rytas, todėl viską būnu pasiruošęs iš vakaro: pa-

dangų komplektus, papildomą kurą, svarbiausius įrankius, atsargines detales. Kartu su komanda atvažiuoju į renginį, pasirošiu „pit“ (serviso) zonoje, užsiregistruoju. Techninė komisija apžiūri automobilį, ar jis tinkamai paruoštas varžyboms. Tada vyksta treniruočių sesija, po kurios – kvalifikacija, kur teisėjai nusprendžia, kas pateks į TOP 32.

– Kaip lenktynių metu skaičiuojami taškai?

– Yra trys teisėjai. Vienas teisėjas vertina mūsų trajektoriją ir „clipping zones“. Tai zonos trasoje, kurias reikia paliesti priekinėmis ar galinėmis automobilio dalimis, visą laiką išlaikant slydimą. Ant rasis teisėjas atsižvelgia į korekcijas, rankinio stabdžio patraukimus, kaip tolygiai automobilis juda, ar stabiliai įveikia trasą. Trečiasis teisėjas vertina stilių, kokią emociją sukelia važiavimas, ar pilotas agresyviai įveikia trasą, ar persimetimai staigūs, aštrūs ir tikslūs.

– Ar turite kokį nors ritualą prieš išvažiuojant į trasą?

– Nežinau, ar tai galima vadinti ritualu, bet dažniausiai pasiklausau kelių mėgstamiausių dainų, kurios mane motyvuoja.

– Su kokiais sunkumais dažniausiai susiduriate?

– Fizinis nuovargis, emocinis perdegimas ar nesėkmės, avarijos trasoje. Avarijos yra neatsiejama šio sporto dalis. Šiais metais turėjau 7–8 kontaktus (avarijas). Kai kurie sportininkai per visą savo karjerą yra patyrę tik kelis tokius kontaktus. Tai sėkmės klausimas.

– Kokia buvo Jūsų baisiausia šonaslydžio patirtis?

– Vieną kartą treniruotės metu automobilis pateko į avariją. Kitą dieną treniruotėse tris kartus gavau smūgius į automobilio galinę dalį, nors dėl to nebuvau kaltas. Vienas iš smūgių sulankstė automobilio duris.

– Ar automobilį po avarijų remontuojate savarankiškai?

– Kiek įmanoma, taip, bet yra dalykų, kurių negaliu padaryti pats,

pavyzdžiui, elektronikos ar saugos lankų montavimas, nes tai turi būti sertifikuota.

– Kiek sėkmės lemia geras automobilis, ir kiek – vairavimo įgūdžiai?

– Manau, kad šie aspektai pasiskirsto po lygiai. Yra puikių vairuotojų, kurie gali vairuoti bet kokį automobilį, bet gerai sureguliuotas automobilis labai padeda.

– Ką patartumėte kam nors, kas nori įsitraukti į šį sportą?

– Patarčiau sutaupti pinigų benziniui, galiniais ratais varomam automobiliui, kurio eksploatavimas pigesnis. Ir tiesiog nuvažiuoti į treniruotę, pasižiūrėti, kaip sekasi trasoje.

– Ar šonaslydžio bendruomenė Lietuvoje yra stipri?

– Turime gana stiprią „drifto“ bendruomenę, kuri aktyvi ir socialinėse medijose, ir renginiuose. Pavyzdžiui, neseniai vyko „Betsafe“ „Pro“ lygos finalas, į kurį susirinko 3–4 tūkstančiai žmonių.

– Ar šonaslydžio pilotui svarbi komunikacija socialiniuose tinkluose?

– Kylant aukšty, komunikacija tampa labai svarbi, jei nori rėmėjų pagalbos, nes tai padeda padengti atsirandančias išlaidas.

– Kaip šonaslydis daro įtaką Jūsų kasdieniam gyvenimui?

– Atima labai daug laiko, ypač po avarijų, nes automobilio remontas ilgai užtrunka.

– Koks buvo paskutinis renginys, kuriame dalyvavote?

– Rugsėjo 21 dieną vyko „Betsafe Drift Matsuri“ autoreivas, kuriame važiavome 12 valandų. Vežėme ir žmones, kurie norėjo pajusti „driftą“ iš keleivio perspektyvos.

– Kiek šonaslydžio renginių organizuojama per metus?

– Kiekviena lyga („Street“, „Semi-pro“, „Pro“) turi apie 5–6 varžybas. Taip pat yra treniruotės, kurios vyksta prieš varžybas.

– Ar treniruojatės kiekvieną savaitę?

– Tie, kurie turi galimybių, treniruojasi beveik kiekvieną savaitę uždaroje aikštelėje ar trasose. Aš šiais metais į treniruotes važinėju mažiau, nes labiau koncentravaušis į varžybas. Varžybose visai kitokia atmosfera. Per treniruotes aš būnu visiškai atsipalaidavęs, o varžybose man reikia labiau susikaupti.

– Kaip įvertintumėte Lietuvos šonaslydžio lygį, palyginus su Europa ar likusiu pasauliu?

– Lietuvoje „drifto“ lygis yra aukštas, ypač saugumo atžvilgiu.

(Nukelta į 8 p.)

Istorija, žvelgianti iš paveikslėlio: kūrybinės dirbtuvės su menininku Petru Lincevičiumi

Prienų Justino Marcinkevičiaus viešoji biblioteka kaip partneris dalyvauja Alytaus Jurgio Kunčino viešosios bibliotekos Vaikų ir jaunimo literatūros skyriaus įgyvendinamame projekte „Kas pasakė, kad skaityti nuobodu ir nemadinga?“. Vienas iš šio projekto renginių – rugsėjo 19 d. Prienų Justino Marcinkevičiaus viešosios bibliotekoje vykęs įkvepiantis edukacinis užsiėmimas-kūrybinės dirbtuvės „Istorija, žvelgianti iš paveikslėlio“.

Šiame renginyje dalyvavo Prienų „Žiburio“ gimnazijos mokiniai (dailės mokytoja metodininkė Ilona Rasimavičienė), kurie susipažino su unikaliu literatūros žanru – bežodėmis knygomis. Užsiėmimo metu mokiniai buvo kviečiami ne tik atrasti, bet ir patys kurti, lavinant gebėjimą interpretuoti vizualiąją informaciją ir pasitelkti vaizduotę. Toks kūrybiškumo skatinimas suteikė mokiniams galimybę naujai pažvelgti į meno pasaulį ir ieškoti netradicinių išraiškos būdų.

Užsiėmimą vedė kraštiečių menininkas, keliautojo Mato Šalčiaus piešinio ant pastato sienos Prienų mieste autorius, Vilniaus dailės akademijos dėstytojas Petras Lincevičius. Jis trumpai pristatė

savo kūrybą, papasakojo apie surengtas parodas ir įvairius projektus. Didžiausią dėmesį dailininkas skyrė bežodėms knygoms – jų konceptui, kaip per paveikslus galima perteikti istorijas ir mintis be teksto.

Po teorinės dalies menininkas Petras Lincevičius pasiūlė mokiniams paimti į rankas įvairias piešimo priemones – pieštukus, kreideles, flomasterius – ir sukurti savo bežodę knygą. Tema buvo intriguojanti – knygoje turėjo būti papasakota dviejų valandų kelionė po Prienus. Mokiniai, susiskirstę grupėmis, entuziastingai ėmėsi darbo. Jų kūrybinė fantazija atsiskleidė per spalvas, formas ir

(Nukelta į 6 p.)

Kazimieras Skučas – laisvės kovotojas iš Veiverių krašto...

(Atkelta iš 4 p.)

memoriale. Lankėmės ir Centriniam FSB archyve (padarėme dėdės baudžiamosios bylos kopiją), Dono kapinėse, ieškodami Lietuvos partizanų vado Jono Žemaičio užkasimo vietos, domėjomės specialiosios NKVD paskirties komandos kasdienybe, kruvinu darbu; bendravome su įvairaus rango pareigūnais Maskvoje.

– Perna liepos 30 d. sukako 80 metų, kai Maskvoje buvo nužudytas K. Skučas. Kaip įprasmingas jūsų dėdės atminimas?

– Paprašyta tėvo, jo brolio atminimo įamžinimu rūpinasi 30 metų. Surinkusi daug rašytinės ir vaizdinės medžiagos, parašiau knygą „Traukinio į mirtį pėdsakais. Kazimieras Skučas istorijos akvaruose“. Ji pristatyta įvairiose Lietuvos vietose ir, žinoma, Veiveriuose. Mauručiuose, dėdės gimtinės žemėje, su talkininkais įrengiau jam skirtą memorialą, Veiveriuose – stogastulpį, ant buvusios tarpukario vidaus reikalų ministerijos pastato Kaune – atminimo lentą. Generolo vardu pavadinta gatvė Aukštojoje Fredoje, kur jis gyveno su šeima. 1991-2020 m.

apie K. Skučą ir A. Povilaitį pagal mano scenarijų sukurti dokumentiniai filmai.

Mauručiuose esančiame memoriale iškilmingai pažymėtos 75-osios ir 80-osios K. Skučo sušaudymo metinės, dalyvaujant Lietuvos kariuomenės Garbės sargybos kuopai, Krašto apsaugos ministerijos, Lietuvos kariuomenės atstovams, Kauno rajono savivaldybės vadovams.

– Jūsų nuomone, kodėl svarbu su šia dramatiška drąsaus pareigūno gyvenimo istorija supažindinti visuomenę, ypač jaunąją Lietuvos kartą?

– Manau, kad K. Skučas – pareigos, atsakomybės, drąsos pavyzdys, kaip derėtų mylėti ir ginti savo tėvynę. Kai Prezidentas Antanas Smetona iškvietė jį į Prezidentūrą ir po lemtingos nakties 1940 m. birželio 15-osios Vyriausybės posėdžio patarė skubiai bėgti iš Lietuvos, šis atsakė: „Niekur nebėgsiu, nes, man išbėgus, kiti už tai turės atsakyti“. Beje, ketverius metus dirbęs karo atašė Maskvoje, jis puikiai žinojo, kas jo laukia sovietinėje Lietuvoje.

– Dėkoju už išsamų pokalbį.

Veronika Pečkienė

Asmeninis asistentas – ne slaugas, o draugas

Negalia dažnai apriboja žmogaus savarankiškumą, galimybes pasirūpinti savimi, atitolina nuo bendruomenės. Tačiau ir šioje situacijoje galima rasti išeitį, padedančią bent iš dalies grįžti į visavertį gyvenimą, įdomiai leisti laisvalaikį, išsilaisvinti iš vienišumo gniaužtų. Viena tokių galimybių – asmeninio asistento pagalba.

Gyvenimas pasikeitė pernakt

Prieš 27-erius metus Nijolės gyvenimas iš esmės pasikeitė per vieną naktį. Užmigusi sveika rytą nebenubudo – paryčiais įplyšo galvoje tūnojusi aneurizma. Iškvieisti medikai, greitosios pagalbos automobilio švyturėliai, Kaune atlikta operacija – apie visa tai Nijolė sužinojo iš artimųjų. O nepaklusnia tapusią kairę kūno pusę, suprastėjusį regėjimą, po operacijos atsiradusius epilepsijos priepuolius pajuto pati. Ir jaučia iki šiol. Be lazdelės niekur nebeišeina, kaire ranka nei duonos riekę paima, nei arbatos puodelį pakelia. Moteriai nustatytas vos 20 proc. dalyvumo lygis.

Kai prieš ketverius metus jos situaciją gerai žinanti Socialinių paslaugų centro darbuotoja pasiūlė išbandyti asmeninio asistento pagalbą, Nijolė sutiko ilgai nedvejodama. „Man pasisekė – asmenine asistente paskyrė nuostabaus gerumo žmogų, – triskart per savaitę ją aplankančia centro darbuotoja Aušrinė Vasiliauskienė pasidžiaugia moteris. – Nors pagal amžių ji man tiktų į dukras, mudviem labai lengva bendrauti, dažnai net mintys sutampa.“

Aušrinės apsilankymų Nijolė visada laukia, apgalvoja, ką abi kartu galėtų nuveikti. Kartais važiuoja apsipirkti, į kirpyklą ar pas siuvėją, o kartais asistentė palydi pas gydytoją (kai prie laiptų turėklas įrengtas tik iš vienos pusės, be Aušrinės parankės Nijolė negalėtų jais užlipti ar nulipti) ar kokią savivaldybės įstaigą. Skalbinius moteris išsiskalbina pati, o asistentė padeda juos išdžiaustyti, dulkes nuo aukštesnių baldų nuvalyti. „Ypač žiemą, kai slidu ir viena niekur neįdrįstu išeiti, reikalinga pagalba, – neslepia moteris. – Ji žino ir visas mano sveikatos problemas, ir kur vaistus laikau.“

Socialinis darbas A. Vasiliauskienėi – ne naujiena, ji tai daro jau beveik 10 metų. Su negalia turinčiais žmonėmis dirbo ir Žemaitijoje, ir Prienų globos namuose, dabar kaip Socialinių paslaugų centro darbuotoja rūpinasi penkiais žmonėmis: dviems yra asmeninė asistentė, dviems teikia pagalbą namuose, dar vienam – socialinės globos paslaugas. Pasak Aušrinės, žmonės skirtingi, prie kiekvieno reikia prisitaikyti, rasti priėjimą.

Penkių vaikų (du iš jų – šeimos globotiniai) motinai ir tokios patirties netrūksta. Visus rūpesčius palikusi už durų, pas savo globojamus žmones Aušrinė ateina pozityviai nusiteikusi, geros nuotaikos. Nijolė prisimena, kaip asmeninė asistentė ją maloniai nustebino, nupirkusi bilietus ir nuvežusi į koncertą Birštone. „Ir gimtadienio proga nusivežė į kavinę Birštone“, – pasakoja dėkinga moteris.

Pagalbos neatsisakė

Nijolė – tik viena iš 20-ties negalią turinčių žmonių, besinaudojančių asmeninio asistento pagalba. Pasak Prienų rajono socialinių paslaugų centro Socialinės globos ir priežiūros asmens namuose skyriaus socialinio darbo organizatorės Živilės Simanavičienės, daugiausia – tai fizinę negalią turintys asmenys, keletas turi regos negalią, yra ir intelekto bei psichikos sutrikimų turinčių žmonių. Didžioji jų dauguma gyvena Prienuose, bet yra ir Pakuonyje, Išlauže, Jiezne.

Asmeninio asistento pagalba – dar gana nauja paslauga, teikiama tik trejus metus. Tiesa, prieš priimant šią pagalbą reglamentuojantį įstatymą, metų truko bandomasis projektas. Ž. Simanavičienė pasakoja, kad pirmiesiems šią pagalbą Centro darbuotojai pasiūlė savarankiškesniems pagalbą ir namus paslaugų gavėjams. Pirmasis projekto vykdymo metais asmeninio asistento pagalbą sulaukė 4–5 asmenys, o iki projekto pabaigos ji buvo suteikta 24 asmenims. Šia pagalba jie naudojami nemokamai, asmeninis asistentas pagelbėdavo iki 4 val. per dieną. Bandomajam projektui pasibaigus, asmeninio asistento pagalba tapo mokama. Vis dėlto ją išbandžiusių žmonių tai neišgąsdino ir jie pasirašė sutartis pagal naujas sąlygas. „Matyt, tokia pagalba jiems buvo reikalinga, jie sutiko mokėti, – sako Ž. Simanavičienė. – Be to, anksčiau naudojėsi pagalba ir namus paslauga, už ją irgi mokėjo.“ Šiuo metu asmeninio asistento pagalba žmogui su negalia vidutiniškai atsieina nuo 30 iki 60 eurų per mėnesį, o kai kam ir visai nereikia mokėti, nes mokesčio dydis priklauso nuo asmens gaunamų pajamų.

Įvertina realų poreikį

Pasak Ž. Simanavičienės, asmeninio asistento pagalbą gali su-

Socialinių paslaugų centro Socialinės globos ir priežiūros asmens namuose skyriaus socialinio darbo organizatorė Živilė Simanavičienė.

laukti ir vaikai, ir darbingo bei senyvo amžiaus žmonės. Svarbiausia sąlyga – jiems turi būti nustatyta negalia arba specialieji poreikiai. Pirmenybė teikiama besimokantiems ir darbingo amžiaus dirbantiems ar darbo ieškantiems asmenims.

Vis dėlto vien prašymą pateikti neužtenka. Pirmiausia Socialinių paslaugų centro specialistas įvertina realų tokios pagalbos poreikį. Šį darbą atliekanti Ž. Simanavičienė pas kiekvieną žmogų vyksta į namus. „Man svarbu pamatyti aplinką, patį žmogų, kaip jis gyvena, tvarkosi, juda, kokios pagalbos jam reikia. Mano nuomone, asmeninio asistento pagalba – tai galimybė išeiti į viešumą, į bendruomenę, į renginius, į parduotuvę. Žmogus pats turi norėti eiti, judėti, dalyvauti“, – sako Socialinių paslaugų centro specialistė.

Pasak jos, gana dažnai dėl tokios pagalbos vyresniems savo šeimos nariams kreipiasi artimieji. „Vertindama asmeninio asistento poreikį senyvo amžiaus asmenims, pirmiausia mąstau: jis yra mobilus ar ne. Galbūt tokiam žmogui reikia daugiau pagalbos, ir tokios, kurią gali suteikti ne asmeninis asistentas, o pagalbą ir namus ar dienos socialinės globos paslaugas teikiantys darbuotojai.“

Asmeninis asistentas – porą kartų per savaitę ar kasdien?

Socialinių paslaugų centro specialistė sprendžia ir kiek valandų asmeninis asistentas padės žmogui su negalia. „Vertindama valandų poreikį, bandau pati galvoti, kiek tam žmogui pagal jo situaciją pagalbą reikia, klausiu, kur ji reikalinga, kaip dažnai, kokia negalia, atsižvelgiu į tai, kiek jis savarankiškas, – pasakoja Ž. Simanavičienė.

– Visada akcentuoju, ką asmeninis asistentas daro: padeda apsipirkti, pasiruošti maistą, pasirūpinti higiena, palydi pas gydytojus ar į kokią laisvalaikio veiklą. Atsižvelgusi į asmeniui reikalingos pagalbos poreikį, rekomenduoju jos teikimo trukmę.“

Dažniausiai valandų skaičius nustatomas bendru sutarimu. „Kalbamės, tariamės. Būna, kad žmonės pateikia savo variantus, apie kuriuos net nepagalvoji, kad jie su tuo butyje susiduria. Pavyzdžiui, asmuo su regos negalia sako, kad jam sunku išjungti dujinę viryklę, nemato liepsnos stiprumo, tai užgesina, tai uždega degiklį. Smulkmenos, bet svarbios, – sako Ž. Simanavičienė. – Nustatydamas valandų poreikį, stengiuosi imti viduriuką – tarp to, kiek man atrodo, ir kiek norėtų pats žmogus. Atotrūkis nebūna didelis.“ Su vienais sutariama dėl poros ar trejeto apsilankymų per savaitę, su kitais – dėl 4 ar 6 valandų per dieną. Buvo tik vienas atvejis, kai asmeninio asistento žmogus norėjo kiekvieną dieną, nors, specialistės nuomone, tiek pagalbos jam tikrai nereikėjo. Gavęs mažiau valandų po mėnesio žmogus iš viso šios pagalbos atsisakė. Paprastai Ž. Simanavičienė siūlo išbandyti bendru sutarimu įvertintą valandų skaičių ir patikina, kad paaiškėjus, jog pagalbos tikrai trūksta, poreikis bus pervertintas.

Tais atvejais, kai akivaizdu, jog žmogui neužtenka vieno apsilankymo per dieną, nustatytos valandos paskirstomos į kelis apsilankymus. Pavyzdžiui, demencija sergantiems žmonėms reikalingas nuolatinis stebėjimas – priminti, kad nusipraustų, pavalgytų, išgertų vaistus ir pan. Jie tai atlieka patys, bet reikia pasakyti, priminti, kad padarytų. „Pas žmogų, kuriam nustatytas 6 val. per dieną pagalbą poreikis, nuveiname rytę, per pietus

ir vakarę“, – darbo patirtimi dalijasi Ž. Simanavičienė.

Asmeninį asistentą gali paskirti arba leisti pačiam pasirinkti

„Jums rašo paslaugų gavėja. Ilgai mąščiau dėl savo sprendimo kreiptis į Jus pagalbos. Juk į savo namus, į savo gyvenimą turėsiu įsileisti svetimą žmogų... Abejonių buvo daug... Tačiau savo padarytu sprendimu esu patenkinta. Mane lanko Jūsų man paskirta asmeninė asistentė **Grida Kizevičienė**. Tai labai rūpestinga, tolerantiška, kupina šiltų emocijų moteris. Su ja smagu kalbėti įvairiomis temomis ir prie kavos puodelio, ir pasijuokti, ir priimti rimtus sprendimus. Man labai svarbus punktualumas – jau geriau truputį anksčiau nei vėluot. Asistentei net sakyti nereikėjo, viską suprato pati. Labai vertinu jos punktualumą ir pastumą. Vertinkite, kad turite tokią darbuotoją, o aš – asmeninę asistentę“, – Socialinių paslaugų centrui atsiųstame laiškelyje rašo moteris.

Nijolei asmeninę asistentę taip pat pasiūlė Socialinių paslaugų centras. Per tuos ketverius metus moteris taip susidraugavo, kad kitos pagalbininkės Nijolė sako neįsivaizduojanti: „Nuoširdi, atidi, sąžininga. Jeigu Aušrytė dėl kokių nors priežasčių išeitų, jokio kito žmogaus neįsileičiau.“ Pasitikėjimas, tarpusavio supratimas šiame darbe labai svarbūs dalykai.

Socialinių paslaugų centras asmeniniu asistentu gali paskirti savo darbuotoją arba sudaryti sutartį su paties paslaugos gavėjo pasirinktu asmeniu, dirbančiu pagal individualią veiklą ir baigusiu įžanginius 40 val. individualios priežiūros darbuotojo mokymus. Pasak Ž. Simanavičienės, nors įstatymas numato galimybę, jog asmeninio asistento pagalba gali būti teikiama ir savaitgaliais, ir po darbo valandų, tačiau šiuo metu Socialinių paslaugų centro darbuotojos paslaugas teikia tik darbo dienomis. Iš anksto gana tiksliai suderinamas ir tokios pagalbos teikimo laikas, mat Centro darbuotojos paprastai aptarnauja ne vieną asmenį. Su savo pasirinktu asmeniniu asistentu paprasčiau susitarti dėl lankstesnio darbo grafiko, nes dažniausiai jie dirba tik su vienu žmogumi. „Šiuo metu pusė asmeninių asistentų yra mūsų darbuotojai, kita pusė – atsivestą pačių žmonių su negalia“, – sako Ž. Simanavičienė.

Kurį laiką asmeninio asistento pagalbą sutartis buvo sudaroma metams, dabar ji pasirašoma dvejiems metams. Patogia ir žmogui, ir šią pagalbą teikiančiai įstaigai.

Aldona Milieškieienė
Autorės nuotr.

Istorija, žvelgianti ir paveikslėlio: kūrybinės dirbtuvės su menininku Petru Lincevičiumi

(Atkelta iš 5 p.)

netikėtus vaizdinius. Galiausiai buvo sukurtos trys bežodės knygos, kurias kiti grupių nariai bandė „perskaityti“, interpretuodami jų turinį.

Knygų interpretacijos buvo kūrybiškos, įdomios ir atskleidė ne tik mokinių vaizduotės gelmes, bet ir skirtingus požiūrius į tą pačią kėlionę. Tokie eksperimentai su vizualiais pasakojimais ugdo gebėjimą suprasti ir interpretuoti meno kūrinius plačiau, nei vien per tekstą.

Bibliotekos direktorė Daiva

Čepeliauskienė nuoširdžiai padėjo menininkui Petriui Lincevičiui už įdomų ir įtraukiantį edukacinį užsiėmimą, kuris praturtino mokinių žinias apie meną ir skatino jų kūrybiškumą.

Edukacinis užsiėmimas-kūrybinės dirbtuvės „Istorija, žvelgianti iš paveikslėlio“ yra Prienų rajono savivaldybės įgyvendinamo Tūkstantmečio mokyklų (TŪM) projekto Kultūrinių kompetencijų ugdymo programos dalis.

Prienų Justino Marcinkevičiaus viešosios bibliotekos informacija

Nusikaltimai nelaimės

Vagystė

Rugsėjo 19 d. apie 11 val. Birštono PK gautas vyro (gim. 1946 m.) pareiškimas, kad Šiauliuose, P. Višinskio g., pavogti bendruomenės namuose ekspozuoti, vyro tapyti ir jam priklausančios keturi paveikslai. Nuostolis – 4000 eurų. Pradėtas ikiteisminis tyrimas pagal LR BK 178 str.

Degė automobilis

Rugsėjo 20 d. rytmetį Birštone, B. Sruogos g., gautas pranešimas apie degančią transporto priemonę. Atykus ugniagesiams, degė automobilio „Opel Insignia“ variklio skyrius. Gaisro metu išdegė variklio skyriaus visos degios detalės.

Rinkimai į LR Seimą 2024: nuomonės, diskusijos...

Kai rinkiminiai debatai – be debatų centriniu klausimu?!

Petras EIDUKEVIČIUS

Bene centrinis visų rinkiminių klausimų klausimas yra užstri-gusi mokesčių reforma. Šiuo klausimu Briuselio perspėjimas: baigti reformą iki 2026 metų liepos. Kitaip bus sankcijos.

Tik kodėl diskusijų mokesčių klausimu vengia visos partijos? Ko nors konkrečiau nėra ir jų programose.

Mokesčių temos nėra žurnalistų klausimuose politikams bei eksper-tų viešuose komentaruose. Buvo sociologo profesoriaus G. Merkio kiek gilesnis straipsnis „Mokesčių reforma akla, kurčia“ (2023 04 27), kuriame palieštas mokesčių vengi-mo paplitimas ir mokesčiai, susieti su persikirstymu. Tik vėliau nebuvo jokio iškeltų problemų viešo aptarimo, jokių atgarsių.

Būsimai koalicijai, premjerui teks jau pačiais pirmaisiais kaden-cijos metais kibti į mokesčių refor-mą. Jos paruošimui, derinimui su koalicijos partneriais laiko kaip ir nebebus. Dabar prieš rinkimus pro-ga partijoms pačioms išsiaiškinti ir rinkėjams paaiškinti, kaip jos sup-ranta tuos dažnai kartojamus „teisingus mokesčius“. Viešos diskusijos labai praverstų.

Dabartinė „neteisinga“ mokes-čių sistema, ką pripažįsta ir I.Šimon-ytė, augina nelygybes ir biudžeto deficitą, kerta per svarbiausių valstybės paslaugų – saugumo, švieti-mo, ūkinės plėtros skatinimo, svei-katos ir kitų sričių – finansavimo galimybes.

Toks PVM 21 proc. labai kerta per žmonių su mažais ištekliais pir-kimo galimybes. Taip regresu

smaugia smulkesnius verslus, ku-rių dauguma klientų kaip tik tokie nepritekliniai.

PVM su akcizais yra daugiau nei pusė įplaukų į biudžetą. Jie yra labai „neteisingi“ mokesčiai ir lemia visos mokesčių sistemos so-cialinį „neteisingumą“ bei eko-nomikos destabilizaciją.

Kur debatai apie tai? Kadaisė I.Šimonytė per TV laidą dėl pro-gresinių mokesčių prasarė: „esu už, tik kad visi prieš“. Tenka prem-jerės paklausti, kodėl ji, žinodama apie progresinių mokesčių dide-lius privalumus, neaiškina ir savo autoritetu neplatina teisingo su-pratimo apie juos?

Kairįjį akcentą šioje Seimo ka-dencijoje „bankų solidarumo mo-kesčiu“, įveikiant bankų diktatą, pateikė konservatoriai. Jie anks-tesnį socialdemokratų projektą susiejo su saugumu, pamažino pro-centus, jį pateikė kaip savo. Nežiū-rint bankų protestų, kelių konser-vatorių bei koalicijos daugumos nepalaikymo, įstatymas praėjo. Jam pritarė kai kas iš opozicijos, o socialdemokratai pritarė visi.

Solidarumo įstatymą bankai apskundė Briuseliui: kodėl „so-lidarumas“ baudžia tik bankus, kai

perteklinius pelnus gauna ir kiti? Cia, ko gero, priekaištas vertas dėmesio ir diskusijų...

Progresinių mokesčių supрати-mas prasideda suvokimu: progresiniai, lygindami perkamosios ga-lios duobes, gerina prekinę apyvart-ą, šalina krizes, daro ekonomiką tvaria, ilgainiui tampa naudingi visiems verslams. O tuojau pat – naudingi verslams su ribotų ištek-lių klientais.

Net keista girdėti naująjį Darb-davių konfederacijos pirmininkę smerkiant progresinius.

Svarstant už ką balsuoti, pra-verstų informacija, kaip už „sol-idarumą“ balsavo seimūnai?

Rugsėjo 2-ą LRT „Forume“ prezidentas Gitanas Nausėda pri-minė socialdemokratų programinį 36 proc. biudžetinio persikirstymo siekį, kurio jie neišdrįso įtraukti į pagrindinių siekių trumpąją pro-gramą. Gal čia jau diskusijų pradžia esminiais mokesčių klausimais?

„Teisingi“ mokesčiai yra būtina valstybės stabilumo sąlyga. „Tei-singi“ naudingi visiems.

Nors yra ir dešinių akcentų: „Ekonomiškai tikslingas apmo-kestinimas“. Kas tai, aiškina Pra-monininkų konfederacijos vice-prezidentas R. Valiūnas: reikia Lie-tuvoje verslams „pelno mokesčio konkurencingumo“ ir jokių ten progresinių mokesčių, taip skati-nant vidaus ir iš šalies investicijas. Kaip? Darytis mokesčių rojaus ša-limi? Ar ne tema rinkiminei dis-kusijai?

„Žinau, ką renku“ kviečia į priešrinkiminius debatus Dainavos vienmandatėje apygardoje

Nešališkas politikos stebėsenos tinklas „Žinau, ką renku“ rugsėjo 26 d. 18 val. Birštono kurhauze organizuoja kandidatų į LR Seimo nario postą de-batus. Alytaus vienmandatės apygardos gyventojai galės rinktis iš 10 kandidatų, kuriems galės tie-siogiai užduoti rūpimus klausimus debatų metu.

Savo dalyvavimą jau patvirtino: Antanas Lėckas (Nacionalinis susivienijimas), Jūratė Zailskienė

(Lietuvos socialdemokratų partija), Andrius Palionis (Lietuvos regionų partija), Andrius Tamulionis (Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjunga), Julius Strampickas (Demokratų sąjunga „Vardan Lietuvos“), Jovydas Juocevičius (Tėvynės sąjunga-Lietuvos krikščionys demokratai), Lina Juodsnukytė (Liberalų sąjūdis). Dalyvaujančių informacija bus atnaujinama Facebook įvykyje. Debatus moderuos Augustė Lyberyte ELTA žurnalistė.

Prienu Turguje

Palma Pugačiauskaitė

„Jau laikas dairytis šiltesnės kepurės“ ...

Pasitinkant rudens lygiadienį, minint Baltų vienybės dieną, tur-gaus rytas buvo labai gražus – vis dar vasarą menantis, tik su vora-tinklių gijomis, tiršto rūko kraiste, gausus ir prekybininkų, ir pirkėjų.

Pora auksinių fazanų gyvuliukų turguje traukė akis pažiūrėti, nebū-tinai pirkti. Už porelę augintojas prašė penkiasdešimties eurų. Ži-noma, buvo triušų – ir mažųjų, ir vyresnių veislinių. Buvo galima rinktis mokant už vieną nuo 5 iki 40 eurų. Kaip įprastai, gerai pirkto vištaitės, kurios už mėnesio pradės dėti. Viena kainavo 10–11 eurų. Gaidį, kuris pažadintų, įžengus į tamsesnį metų laiką, nupirkti ga-lima už 8–12 eurų. Labai gausus pasirinkimas pašarų įvairiems naminiams augintiniams.

Gražios dekoratyvinės smilgos,

kurios, pasak pirkėjo, šiuo metu „ant bangos“, taip pat buvo per-kamos, kiti tiesiog sustoję jomis grožėjosi.

Laisvalaikui aktyvesnio sporto mėgėjams, ketinantiems pralėkti keliu besigrožint rudens dovano-jama spalvų paletė, buvo siūloma įsigyti dviratį. Rinktis tikrai buvo iš ko. Vienas dviratis kainavo nuo 130 iki 280 eurų, moteriškas dvi-ratis – 130 eurų. Dabar pats laikas derlių nuimti, obuolius nukritu-sius surinkti ar iš daržo parsitempti didelį moliūgą, o kad nugaros nepaskaustų, buvo galima išsirink-

ti tinkamą priemonę iš ortopedi-nių diržų ir kitų prekių. Kaip pa-stebėjo nuolatinė turgaus pirkėja, tarp atvežtinių prekių, kurių kaina neretai ir nuo dvidešimties centų prasideda, galima surasti naujų, su-pakuotų geros kokybės prekių. Ir mokama išties mažiau nei prekybos centre už prastesnės kokybės tą pa-čią prekę žymiai didesne kaina.

„Atvykau turgun šiltesnės ke-purės ieškoti, jau laikas, – sakė Juozas iš Jiezno. – Dar pirsiu ir medaus. Vieni prašo penkių, kiti šešių eurų už kilogramą, bet tai nėra daug. Pats ruošiu įvairių mišinių su spanguolėmis, net ir užpiltinės su serenčių žiedais gaminsiu. Rei-kia ruošti šaltesniam metų laikui ir džiaugtis kiekviena diena, beje, dar moterys turėtų nenuliūsti – bus ir tikroji bobų vasara“. Ger-biamas pirkėjas dar patarė mažiau gaminti mišrainių žiemai, geriau praleisti laiką miške arba gerų bi-čiulių draugijoje...

SIŪLO DARBA

Įmonėje reikalingi darbuotojai:

SARGAS. Atlyginimas nuo 710 iki 1000 Eur (į rankas)

ELEKTRIKAS. Atlyginimas nuo 1100 iki 1500 Eur (į rankas)

Kviečiame atvykti į vietą pokalbiui, adresu: Liepų g. 91, Strielčių k., Prienu r. arba susisiekti tel. +370 606 99 886, el.paštu: strielciulentpjuve@gmail.com

PERKA

Nekilnojamas turtas

Brangiai PERKAME MIŠKUS visoje Lietuvoje. Atsiskaitome iš karto.

Tel. +370 699 29 992.

Gyvuliai, gyvūnai

Įmonė perka galvijus geromis kai-nomis. Tel. 8 613 79 515.

Įvairios prekės

Perka šieną, traktorių MTZ ir T-25, traktorinę priekabą. Tel. +370 630 93 471.

UAB „Krekenavos agrofirm“

PERKA GALVIJUS

KARVES, TELYČIAS, BULIUS
PAGAL SKERDENAS ARBA GYVA SVORĮ.
SVERIA, MOKA IŠ KARTO, PAIMA PATYS.

Tel.: (8-614)93124

UAB Suvalkijos veršeliai

brangiai perka veršelius.
Tel. 8 634 23 551.

Įmonė brangiai perka mišką

visoje Lietuvoje, vertina nemo-kamai, rengia miškotvarkos projektus, atsiskaito iš karto, apmoka visas išlaidas.
Tel. 8 646 79 600.

PARDUODA

Kietas kuras

Parduoda pigiai sausas, žalias, skal-dytas malkas, statybinę medieną, ilgis – iki 8 metrų. Tel.: 8 614 98 516, 8 699 48 191.

Parduoda MALKAS, supjautas kala-dėlėmis, rąstukais. Skubiai, nemo-kamai pristato jums patogiu laiku. Tel. 8 672 51 171.

Parduodame džiovintas skaldytas beržo malkas. Tel. 8 614 97 744.

Parduodu sausas, kapotas malkas, laikomas po stogu, vežame ir mažais kiekiais. Išrašome sąskaitas.
Tel. 8 648 61 061.

Gyvuliai, gyvūnai

Parduoda paršelius ir kiaulę skersti. Tel. 8 681 14 732.

Parduoda atjunkytus paršelius. Tel. 0 699 98 212.

Įvairios prekės

Nebrangiai atvežame sijotą kokybišką juodžemį, maišytą su kompostu. Vežamas kiekis – nuo 4 iki 10 kub.m.
Tel. 8 609 66 753.

Parduodami nauji šaldytuvai ir šaldikliai „Snaigė“ – 2 metų garantija. Pristatymas į namus nemokamas.
Tel. 8 675 50 466.

Parduodame lietuvišką kiaulių skerdieną, svilintą. Kaina – nuo 3,65 Eur/kg. Puselės svoris 50-60 kg, atve-žame. Parduodame maistines bulves Vineta ir Laura, kaina nuo 0,40 ct/kg.
Tel. +370 607 12 690.

Parduoda 2013 m. baltą Kia Corens, dyzelinas, techninė apžiūra iki 2026 m. 09 mėn. Yra dveji padangų komplektai. Kaina – 3200 Eur.
Tel. + 370 686 96 902.

VIŠTAIČIŲ PRISTATYMAS Į NAMUS!

Prekiaujame M. Steponavičiaus ūkio (KAIŠIADORIŲ r., Žaš-liai) jaunomis, vakcinuotomis 4,5–5,5 mėn. įvairių spalvų (rudomis, juodomis, raibomis, pilkomis, baltomis) DOMINANTE veislės ir baltomis Leghornų veislės dedeklėmis vištaitėmis ir pašarais viš-toms. Pristatome į namus. PRISTATYMAS NEMOKAMAS. Tel. užsakymams: 8 612 17831, 8 611 51 770.

PASLAUGOS

Pilnas pamatų įrengimas (nustum-dymas, polių gręžimas, rostverkas, armatūros karkasai, apšiltinimas ir užpylimas). Tel. 8 620 85350.

Gaminame betoną, šulinio, kanaliza-cijos žiedus ir dangčius. Gelžbetoninė produkcija, metalo gaminiai, vežame žvyrą ir smėlį, krano paslaugos.
Tel. +370 687 95 399.

Pjauname žolę. Medžių pjovimas-genėjimas aukštajove. Avarinių medžių pjovimas prie pastatų. Gyva-tvorių karpymas, formavimas. Pastatų griovimas. Tel. 8 670 18 048.

Pjauna malkas ir mišką. Tel. 8 682 31 242.

SANTECHNIKOS DARBAI. ATLIEKAME VISUS SANTECHNIKOS, VANDENTIE-KIO IR ŠILDYMO DARBUS: Potinkinių maišytuvų, WC rėmų montavimas; Vonios prietaisų montavimas; Vonių montavimas ir dušų surinkimas; Vonios baldų surinkimas. Tel. 8 640 39 204.

Betonavimo, mūravimo ir griovimo darbai. Tvorų montavimas.
Tel. 8 600 96 399.

SIENŲ ŠILTINIMAS
užpildant oro tarpus
1m² kaina
nuo
1,40 Eur
Tel. 8 675 7 73 23

Šonaslydžio pilotas Edvinas Andriukevičius: „Driftas“ yra pojūčių sportas

(Atkelta iš 5 p.)

Jei kartu vežiesi keleivius, turi būti įrengti lopšiai, diržai, lankai. Taip pat keleivis turi vilkėti drabužius ilgomis rankovėmis ir klešėmis, kad avarinės situacijos metu, jei dūžtų automobilio stiklai, jis būtų apsaugotas. Kitas aukšto lygio rodiklis tai, kad mūsų renginiai pritraukia pilotų iš svetur, pavyzdžiui, Japonijos ar Amerikos.

– Ar turite mėgstamų lenktynininkų?

– Šiuo metu mano vienas mėgstamiausių pilotų yra Oskaras Juodis, kuris šiais metais perėjo į „Pro“ lygą. Kad ir kas atsiktų, jis visad su šypsena. Mane žavi jo sugebėjimai, važiavimo stilius. Jis sugeba pakonkuruoti ir su „Pro“ lygoje seniai važiuojančiais pilotais. Oskaras Juodis – jaunas, užsiėmęs, užsispyręs, jis visad ras kelią, kaip patekti tarp stipriausių pilotų.

Kalbėjosi Saulė Rudokaitė

Edvinas Andriukevičius.

Nr. 3

Social-demokratai

MANO NUMERIS SARAŠE

13

Prienu r., Birštono, Alytaus r. sav. kandidatė

JŪRATĖ ZAILSKIENĖ

TAVO BALSAS SEIME!

Politinė reklama. Apmokėta iš Jūratės Zailskienės PK sąskaitos. Užs. nr. 007

Gyvenimas

Viskas brangsta, o „Gyvenimo“ kaina išlieka tokia pati!

Dovana visiems prenumeratoriams – 2025 metų kalendorius!

„Gyvenimą“ galima užsiprenumeruoti:

Redakcijoje (be aptarnavimo mokesčio!) Adresas: Kauno g. 19A, Prienai. Tel.: 8 319 60 012, 8 605 19 327. El. paštas: zina@gyvenimas.info, info@gyvenimas.info
Paštuose ir pas laiškanesius: Mobilųjį laiškanesį galite išsikviesti telefonu: (8 700) 55 400.

Šaulių pratybose – diversantai, riaušės, kiti ekstremalūs įvykiai...

(Atkelta iš 2 p.)

kuriam rūpi, kas vyksta valstybėje. Jei žmogus sužeistas, tu padėsi, jei reikia kažkam pagalbos, tu irgi būsi pirmas. Kai siautėjo koronavirusas, dauguma šaulių dirbome savanoriais: registruodavome telefono skambučius tyrimams, suteikdavome reikiamą informaciją. Mūsų pareiga ir yra padėti kiekvienam šalia esančiam žmogui. Tai nėra kažkokios lozungai, kad mes gelbstim valstybę, bet mes tikrai ją stipriname paprastais kasdieniais savo darbais, pagalba kitiems, ruošiamės ekstremalioms situacijoms, – sakė A. Garnienė.

To paties paklausiau ir LSŠ vado pavaduotojo plk. ltn. Gedimino Latvio.

– Esu Lietuvos kariuomenės karininkas, profesinės tarnybos karys, tarnauju Lietuvos kariuomenėje nuo 1997 metų, taigi daugiau nei 25-erius metus. Į šaulių sąjungą išstojau, nes supratau, kad savo žinias, įgytas Lietuvos kariuomenėje, galiu pritaikyti būtent ir civilinėje organizacijoje. Į šias pareigas paskyrė Lietuvos Respubli-

kos Vyriausybė. Kadangi priešas yra už sienos, politinė situacija nerami, būtent šaulių sąjunga sudaro galimybę prisidėti prie Valstybės gynybos. Norint tapti šauliu, turi būti geros reputacijos Lietuvos pilietis ir nepatrauktas baudžiamojon atsakomybėn. Koviniams šauliams reikia ir sveikatos pažymėjimo. Amžius neribojamas. Jaunieji šauliai yra nuo 11 iki 18 metų, tuomet prisiekia ir tampa suaugusiais šauliais. Mūsų organizacija stipri, nes veiklos kiekvienam randame...

Onutė Valkauskienė
Autorės nuotraukos

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paštas: info@gyvenimas.info

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė

Internetu skaitykite: www.gyvenimas.info, www.facebook.com/laikrasticgyvenimas

Redakcija: Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė - VERSLAS, ŽEMĖS ŪKIS (60523, ramute@gyvenimas.info); SOCIALINĖS PROBLEMOS, ŠVIETIMAS, MEDICINA, TEISĖSAUGA, PASLAUGOS: Dalė Lazauskienė, redaktorės pavaduotoja (60014, dale@gyvenimas.info); APLINKOSAUGA, NEVYRIAUSYBINĖS ORGANIZACIJOS, KULTŪRA, SPORTAS: Rimantė Jančauskaitė, apžvalgininkė (60012, rimante@gyvenimas.info); KOREKTŪRA: Ona Ališauskienė (60015); BUHALTERIJA, SKELBIMAI: Ona Lodienė, Zina Lankevičienė (tel./faksas 60012, zina@gyvenimas.info); kompiuterininkai ([maketas@gyvenimas.info](mailto:maketav@gyvenimas.info)). Mob. tel. 8 605 19 327.
Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su laiškų autorių nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

Laikraštis išeina trečiadieniais ir šeštadieniais.
Ofsetinė spauda. Apimtis – 3 spaudos lankai.
Indeksas 67283. Tiražas: trečiadieniais – 1250 egz., šeštadieniais – 1650 egz.
Rinko, maketavo UAB „Gyvenimas“.

MRF
MEDIJŲ RĖMIMO FONDAS

Laikraščio veiklą ir projektą „Gyvenimą kuriame patys“ iš dalies remia VšĮ „Medijų rėmimo fondas“ (bendrai skirta suma – 43727 Eur).

Spaudė UAB „Alytaus spaustuvė“, Seirijų g. 17, tel. (8 315) 73786.

ALYTAUS SPAUSTUVĖ